

lig socialistisk. Det, der for mig staaer som Socialisme, er, at Samfundet ejer Jorden. Det er Nr. 1. Dog ønske vi ikke blot, at Samfundet skal eje Jorden som det eneste Produktionsmiddel, men vi ønske ogsaa, at den skal eje andre, ja alle andre Produktionsmidler. Det er Kærnen i Socialismen, at det danske Jord skal blive det danske Folks Fælleseje, men Driftsmaaden, Driftsformen bliver et Spørgsmaal, som maa komme til at staa i anden Række, og jeg tør ikke staa her og udtale mig om, hvilken Driftsmaade eller Driftsform man om 10 eller 15 Aar vil slaa ind paa i dette Land. Det er noget, man maa overlade den Tid at bedømme. For mig staaer det saadan, at Fællesdrift har en stor Række Fordele; det er min Mening, at man vilde naa overordentlig meget igennem den; men ganske vist maa jeg indrømme, at i Øjeblikket gaar Bevægelsen sikkert ikke hen imod Fællesdrift, men snarere fra Stordrift og hen til Smaadrift — man mener jo i Øjeblikket, at Husmandsbrug skal være det bedste, det mest rentable, man har. Kærnen i Socialismen er, som sagt, at den danske Jord skal være Samfundseje, men Driftsformen og Driftsmaaden komme i anden Række, og den maa det overlades til dem at bestemme, der en Gang faa den danske Jord i Fælleseje.

Vedrørende Bommen ved Charlottenlund indrømmede den højtærede Minister, at den ikke var tidssvarende. Det glæder mig. Den ærede Minister er vel nok her i Modstrid med sin gode Ven Justitsministeren, der jo er en stor Ven af Bomme. Det glæder mig, at det altsaa dog indrømmes af et æret Medlem af Regeringen, at Bomme ikke ere tidssvarende. Nej, det er sikkert ikke tidssvarende at spærre Færdselen derude, og jeg synes ikke, Staten kan være bekendt at sidde som en moderne Landevejsrøver, der standser vejfarende Folk og siger: op med Pengene, hvis I ville videre! Jeg synes, at skulde nogen her gaa i Spidsen, saa skulde det være Staten, og jeg synes ikke, den kan være bekendt at opretholde Bomme paa saa befærdede Veje for at faa stakkels 2,250 Kr. Skulde nogen vise et godt Eksempel ved at afskaffe disse ikke tidssvarende Foranstaltninger, er det Staten.

Staten kan da gøre det, uden at det kan genere den det allermindste. Naar Charlottenlund og Dyrehavens Skove indbringe Staten 73—74,000 Kr., maatte Staten dog godt kunne give Afkald paa denne ringe Sum og lade Folk fare i Fred uden at afpresse dem disse Penge.

Vedrørende Bekæmpelsen af Stikkelsbærsvampen sagde den ærede Minister, at han allerede havde sat sig i Bevægelse, idet han havde givet 300 Kr., jeg tror, det var til Østifternes Frugtavlforening, som nu altsaa skulde søge at erklære Krig overfor Stikkelsbærsvampen. Det glæder mig at høre, at der dog for saa vidt er taget fat paa dette Spørgsmaal, men det forekommer mig, at skal man bekæmpe en Fjende, der er trængt ind i vort Land, da gælder det at handle saa hurtigt og saa kraftigt som muligt. Denne Svamp formerer sig ligesom andre Svampe ved Sporer, der føres rundt med Vinden, og den kan derfor føres fra den ene Have til den anden, fra den ene Egn til den anden, og man kan ikke vide, hvor hurtigt denne Skade kan udbrede sig i Landet. Jeg synes derfor, det maatte gælde om at handle saa hurtigt som muligt, og navnlig synes jeg, man burde oplyse Befolkningen om, at en saadan Fare er paa Færde. Vi maa sikkert alle indrømme, at Stikkelsbærkulturen er af saa stor Betydning for vort Havebrug, at vi alle maa være enige om at bruge alle de Midler, som staa til vor Raadighed, for at bekæmpe denne Fare.

Med Hensyn til Uddelingen af Træer og Buske til Byggeforenings- og Arbejderkolonihaver forekommer det mig, at den højtærede Minister ikke stillede sig meget velvillig. Den ærede Minister vidste ikke, om det kunde henregnes til Havebrug; det synes jeg udmærket godt, det kan. Man ser jo, at de Arbejdere, der slaa sig sammen om en Række Kolonihaver derude, dyrke omtrent alle de Grøntsager, de have Brug for Aaret igennem. I det hele taget forekommer dette mig at være en smuk, nyttig og gavnlig Bestræbelse; det er en Fornøjelse at se de mange Arbejdere om Søndagen eller om Aftenen, naar Arbejdet er forladt, søge ud til disse Smaahaver og tilbringe deres Fritid der sammen med Familien. Det er noget, der nok er værd at støtte; og da Staten i Forvejen er inde